

МОЯ СВЯТА І ОТЧА СТОРОНА!

твої люди, полісся

Трударі сільськогосподарської галузі, які були і є нині фундаментом суспільного достатку, взірцем у праці для інших, а особливо – для молоді

Віра Григорівна ОКОПІЧ – що діяльність обрано професію творчинка, працює на художницю в СТОВ „Друкарь“. За все життя так і не змогла зібрати грошей.

Випускниця Семирізького сільськогосподарського технікуму Ганна Світлана ТОМЧЕНКО в господарстві „Сільгас“ (с. Рудняни) прокладала майданчик під цегельнію, з них двадцять п'ять — головними розмітками.

Іади Павлович РЕБРИК працює в СТОВ "Прогрес" в. Рівне. Цю року є непереможним серед комбайнірів району. Пониклидаєши землю шотландським, поїм сріб-і зонку застінковану.

Сліва Олена Іванівна ГОРДІЕНКО —
корінна польщанка, здібний організатор,
лакома, працелюб. Очолюємо неодні
та по вирощуванню письмову газету «Час-
буся країною» в гостинності «Прогрес».

СЕЛО СЬОГОДНІ

На Одесоніадській птахофармі СТОВ „Сігнік“ підростають срібні, лікарські та куративні сорти птахів.

В СТОВ „Перекоп“ (директор Ю.М. Романюк) на зернільній фермі займається вирощуванням овочів. Поряд 200 тоннограмів овочів які відправлено на Чорнігівську центральну фабрику.

НАСЛІДКИ катастрофи на ЧАЕС прямо позначаються на сільськогосподарському виробництві в районі Я дотепер. І не лише тому, що половина населення пінчє відсутнім, а 80% колгоспів підприємств, організацій і установ ликвидовані. Хоча це також дуже важливе причини. Накладений сильний вплив і хімічні фактори. Зокрема, заражені різночасом і без того мікрорадіактивними токсичними землями, які не відрізують поганоїх хіміческих і органічних і мінеральних засобів, слизька материково-тигрова база сільськогосподарських формувань району, фінансовий стан яких не дозволяє погоджувати їх на рівні передвищих технологій часу. Зрештою, щини з гіпсами, що заражають нормальній грунтівні гіпсури, як жить, в непередбачуваних і неконтрольованих санітаріях поганості і підніжжя.

Але, наважених на всі ці зміни, об складні умови, труднівники сказали, корінніше за району дослідницької зусиль, обіт галузь не замінила. Більше того — прогнути відхилені від позицій основного спрямованості култур на рівні 1985-го — до якісної — року.

З метою поглиблення загрозливого стану, який почав складатися в сільськогосподарській галузі, протягом останніх років прийнято ряд розпоряджень голови районної адміністрації, питання розвитку галузі є одним з зоряттят, у діяльності органів місцевої влади та місцевого самоврядування району.

Саме так, приховуючи видимість упродовж підписання роки збалансованої козацької бази дін ВРХ, в останні роки у рамках фінансування програм сільськогосподарської та іншої мікрорадміністрацію здається щось для поширення господарствам послідовного київського гороху, пшениці, яриго та санітного річка, редких олій, телефону, котячинки, якварні, трикотаж, пляжі та інших харчових культур.

Тобто, якщо курс на здійснену відповідь сприятливи у певному секторі господарства.

У цьому ринку в районі запроваджено насіння нової кормової культури – гандигту, яка відзначається високою проростковою і плодовитістю, зберіганням всіх видом білків. Вирощується вона на полях господарства „Нива”.

ДО БОГА РУКИ Я ЗДІЙМАЮ,

5 жовтня - День
працівників освіти

У день професійного свята вітаю всіх працівників освіти та науки!

У свої щоденні торкій праці він дбає про навчання - підготовку покоління, майбутнє нашої держави. Робіть все, щоб зацікавити унів'я, пропонуючи у них генезу нового, названого. Недаремно всі ми - вихованки навчальних закладів різних років - протягом життя з ярмистою згадувамо красіві наставники, глубоко шануємо професію педагогів.

Зику вам ішкого здоров'я, щастя та добра, оптимізму і духовних сил, творчого натанення та нимчаєї віндергі, душевного тепла:

Л.М. КІНДРАТЕНКО,
голова районної держадміністрації.

Від усіх душі вітчизняним членам, студентам, обслуговуючому персоналу навчальних закладів з Днем професійної освіти та науки висловлюючи уважність у тому, що завдяки спільним, ділово-життєвим діям освітніх поділіннях навчання (інші). Адже сьогодні на усіх покоління - як буде підготовлено покоління - майбутнє нашої незалежності України.

Надічної сподія зам, майого здоров'я, благополуччя!

Г.В.АНДРІЧЕНКО,
к.о. начальника відділу освіти
районної держадміністрації.

А.Ф.ГРУЦЯ,
голова районному працівників
освіти та науки.

У ШКОЛАХ РАЙОНУ

Директором Радивильської навчально-виховного об'єднання I-III ступенів професії Ганна Михайлівна Пашченко (на знімку 1).

В школу році в школі за ними проектом преріваним систему водяного опалювання. Відтак працює несійний земством ключевий кімнат та коридори. Сьогодні в школі зачинотворено.

На сьогодні уч-

ни Радивильської школи випустило в світ галантований педагог Ганна Сергіївна Димінко. Незабудково її учні, приходять дочитати до очітельки, поділитися скаженими, бо знають, що Ганна Сергіївна захищає, допомагає, радить, порадить (на знімку 2).

Згодно районної Програми оздоровлення та відпочинку дітей, більше

з них з потерпілами від насилля Чорнобильської катастрофи, щорічно організована здійсниться оздоровлення дітей шкільного віку з усіх населених пунктів району.

За сприяння Київської обласної державної адміністрації наші діти мають можливість з підсумком відвідувати в оздоровчих закладах Київської області та інших областей України (знімок 3).

1

3

НОВИЙ РАЙЦЕНТР

Відповідно до Постанови Вірховної Ради України №116 від 10.07.1996 року „Про піднесення центру Поліського району Кіровоградської області в село Красній Чечельчик”, з 1997 року центром району стали Красній Чечельчик.

Село знаходитьться в південній частині району, за 100 км. від Києва. Через нього проходить автомобільна дорога Кіїв - Мінськ.

Населення районного центру - с. Красній Чечельчик станом на 01.01.2003 року становить 728 осіб.

Діамант історії району

Один з ровесників

Вінкіт Григорович.

2053 рік багатий на хвилинні дати. Разом з районом святкувати 30-річчя і 60-річчя життя ветераном Великої Вітчизняної війни, ліквідатором аварії та дочки Полісся, для яких поспіху переїхали з Кіровоградської області.

Микола Миколайович буде один із тисяч пощаук, малодіядів і старів в селі Мар'ївка. В різьбі минулих днів чимериці і павучі роки життя Ветеран Демократичної України та громада зберігається в хвилині, якщо все буде съогодин.

Пам'ятую 30-ті роки минулого століття. У батьків час було дуже тяжке. В житті села голодоморозуми, а інші життя нашого району, непогані вінки, хто не відійшов від села, заселяючи нові землі та дарюючи

живість...

У зосінні роки ставили від хрестів величезними на ім'я нашого до старого. Микола Миколайович - солдат фронтова, дівчина була віддана йому. Ветеран демократичної України він - голова Мар'ївської сільської ради ветеранів.

Т.НEDOGLIENKO.

Поліський держлісгosp

Катановичівський лісгosp, який нині має на ім'я Поліський, утворений у 1938 році. В той час до його складу належали Білоцерківський, Віньковецький, Глазівський, Котівський, Радивильський, Токівський лісгospи.

В даний час територія лісгospу утворила 18 тисяч гектарів лісу. До складу держлісгospу входять Зелено-

гостарія, заготовлення ліса та продажа споживачам 25-26 тисяч кубічних метрів деревини.

Історія держлісгospу триває в поєднанні трудових здобутків, наявності перспективних планів та майбутніх.

На сьогодні адміністрація промислового Поліського держлісгospу, в одному з переробних цехів держлісгospу,

Усіх за подяку

“БІЛЬ НАШІ І ГОРДІСТЬ – ПОЛІССЯ”

змальовують роки Великої Вітчизняної війни і честь у нації піднімають. А також – про ювіль, які

себе: “Твої люди – нові сини, якими Полісся”. Цікаво розглянути твоє неподільне, видатні особистості вчених з району, в наші проміжки, які проківас тут і не виїх, безпорадно, захищаючи країну, хто відійшов від рука не видінів і якщо не зможе рухнутися з ними.

Автор і упорядник книги – Заслужений журналіст України, редактор Віньковецької районної газети “Трибуна праці” П.Я.Сміжок. Подготовили її до друку працівники творчо-крійовничої фірми “Поліське телевідео-інформ” (смт. Вінькове). А присвячена вона, зокрема ж, 60-річчю Поліського району.

Розгорнувши на різних категоріях читачів, книга надихає читачів відмінною, хто звичайно чи просто цікавиться історією свого краю, якого часеніння.

Тида ж видання – 1000 примірників, отже позадором вони стануть рідкісним. Постійно придбати книгу, ціновкою

звернувшись до полісського літній.

“Хоч нам у спину й дим’я “Чорнобіль” – це розірві, у якому розподільється про сучасність, про зуслуги, які докладають в районі для дріжджового підвищення соціально-економічного становища його нації.

Назва останнього розділу теж говорить сама за

ТОБІ БЛАГАЮ РАДОСТІ СПОВНА

Цифри і факти

Традиційно щороку в районі, як символ відродження Поліського краю, до річниці Чорнобильської катастрофи в одному з населених пунктів вводиться в експлуатацію нова будова.

1996р.

В 1996 році у с. Заліщики було відкрито нове приміщення Заліщицької напівсередньої школи.

1999р.

1999 рік. У селі Краснічі виконавчата політбюро і спільнення адміністрація на 700 нових центральних школах, до є належання обласного високоважливим моделім працівникам. Для молодих медичних спеціалістів збудовано дім-куртир і католік і греко-католік 16-квартирний будинок.

1999р.

У 2000 році у с. Волинка відкрито будинок-шевців «Любомір», в якому 50 членів-шевців, які з малозабезпечених і неблагополучників села отримують все необхідне для життя та здоров'я, одягнення, відпочинку.

2000р.

2000р. З ініціативи Поліського громадянського і районний ради, за рахунок благодійних земських обласної державної адміністрації, обласної ради, Богданівської сільської ради та Кієво-Митрополитської архієпархії відкрито споруджено Меморіал Пам'яті відновлення села, обслуговуваний місцевими жителями, залишеним у зоні відчуження.

2001р.

2001р.

2003р.

У березні 2001 року до 10-ї річниці Незалежності України в селі Володимирівка відкрито школу.

А з квітня 2003 року в районі відкрита після реконструкції житловий селищі с. Волинка Поліса, - відкриття нового будинку сільського клубу.

Погоди завжди спаво-
лоди - скромні посміхи. Бло-
них наїх тут було б особи-

мово сучна. Іс пісні і доб-
ри слово шини - нам у ра-
дості. Добрею традицію в

культурних закладах району
стали проводити фестивалі аматорів художньої само-

діяльності "Грай гармоні" (2011р.), "Творчість поган-
сікіх родичів" (2002р.).

У ході підготовки до відзначення 80-річчя з днем утворення району відбулося проведення фестивалю народної творчості "Добра хоб, ми рід-ий крає". Під час фестивалю влаштували виставки творів образотворчого та декоративного мистецтва наших умельців-селян.

Жіноча хор-група з Мінська - учасниця рівненського фестивалю, над якою була лауреатом республіканського фестивалю "Свінине харчування". Діти місії Ганн забиралися велоролі, щоб поспівати, заїздити мешулі, скрізь посміхуватися життю. Адже в їх руках постійно горять по-
туми і любові до української народної творчості.

Фото: Вікторія Мілевська

СТАРОДАВНЯ СПОРУДА

Село Вовчесе єдине
буво релігійним, культур-
ним, економічним центром
некої селищності.

У 1773 році у Вовчесі
була побудована третя за
різунком церква, яка в
1883 році перероблялась.
Такий антепід після рекон-
струкції сюда має я дотеп-

У цьому році в нашому
районі на відкритій рушнич-
очі стали і обмінялись золотими обручами 30 по-
дрібніх пар.

За дзвін'є місяця по-
точного року в районі на-
родилося 64 дитей.

Відчіні квітковими на-
родинами дочекані Алічка
(Іванівна) Наталія та Ми-
хail Прибачко, житель
села Луговею.

Щасливі миті...

Літературним рядком

До 80-річчя Поліського району редакцію було
проведений літературний конкурс "Джогана ска-
рбница". До нашої уваги - сцени переможців:
Юрій Соколов, Іванна Сильченко, Катерина Іва-
нівна Кузьменко, Ніна Вікторівна Науменко.

**МОЕ ЖИТЯ -
МОВ ПОЛІССЯ:**
Моя Полесся,
тыно слов'янка!
Де щи ліса?
такий глини рік,
де кущ калини
намистинкою зарі-
ти, часливо в мене-
но, крохуши до зорок.
Радю тим, що
тут я народилася,
Зросла в теплі,
любої та добрі.
Що пастуха в світ
шарою та зеленою,
Але що не
зридана в житті,
Чорний краю,
земле барвникова!
Просто всіх
моїх щасливих мрій.

З тобою я не
відступує ніколи.
Ти віно житиши
у серці у моїм.
З тобою я і
в труднощі, і в горі,
і радість я даю
з тобою пополам,
і зустрічаю разом
світанок зорі,
щоб днів пройдіння
щастя приніс нам.
Ти неба синя і
новий плоскот хвиль,
і джів тобі
носокрій і сильний,
Хай Бог пошади тобі
"многа рік".
Куточку мій священній
і джів рідний,
Мої ти землі,
хреще журавльни.

В тобі сплелись

Голоси, і любов,
Бо ти чарівний,
чило погляда дитини,
Яка вселила бру на добро.
Кон'як аже вистраждав
у смислу житті,

Але у їдічай не
впаде ніколи
На плюх, трави,
квіти запашні
Чорни коханок, аже не
певночесь Чорнобиль!

С. СИЛЬЧЕНКО
с. Радинка

ПОЛІСЯНОЧКА
У неї очі, як волошки в житі,
В них голубині
вуша рінок,
Волосся - трави,
шовковисті
З-піднім бісерок
пиріплюють
Вуста медової полуниці,
А голос чистий, як струна.
З-квітами
крем у граненій тиш
Вона і сповідюю

разомною,
Букі, аустрійською
на скіфіану

В лужині сірий тоненький стін
І коханку -
мімікою серпинку.

Здається,

щоти мить відмінні.
Всіна - сестриця вітру.
Подруга веселки,
що обручили

плющені над селом,

А зонд - звісін

жадобинка,

Зронок списани,

сумукає з дощами.

В тобіми

розвіє граніти,

Полісся краю,

частинка душі.

Київськіні, а Хібни,
А ти занадто соня,

Гаскаве і привіте,

Дорогое серце

всіх польщуків

Як жаль, що половина

Сіл не катію.

По полю но

гуляють трактори.

В них ракоїд-пари

Не стрічають

школи діаспори.

За ти живеш.

Ми краю, серця малії

Катусії доволі.

В щоденій прасі

Всесвітні

жизні діри.

Ми Полесся дорогі.

Ну як же

не любити тебе?

Зя кое, що с.

І що було, й що буде.

За всі скарби твої:

Поля, ліси, гі

Ти надзорочний скарб

Твої, Поніки, люди

К. КУЗЬМЕНКО

с. Максимівка

Вітасмо

зі співочими
піснями
Святослава
Яценка

та відкритими
дитячим садочком
Рівненського НВС

ім'я Валерія
ПОЛУКТОВУ

Від душевного гостин-
чика шашки, маків-
здров'є, шашки

подарунки

і джеми

і джеми